Vlaams Parlement

1471 (2017-2018) – Nr. 1
ingediend op 6 februari 2018 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Karin Brouwers

van het verslagmoment
over de Europese Ministerraden Jeugd en Cultuur
van november 2017,
met een stand van zaken
over de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten

verzendcode: CUL

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Manuela Van Werde, Herman Wynants;

Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet, Orry Van de Wauwer;

Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;

Yamila Idrissi, Katia Segers;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Paul Cordy, Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Peter Wouters;

Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;

Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;

Bert Moyaers, Tine Soens;

Imade Annouri.

INHOUD

I. Toelichting 4
1. EU-Raad Jeugd van 20 november 2017 4
2. EU-Raad Cultuur van 21 november 2017 4
3. Herziening van de AVMD-richtlijn 5
3.1. Voorlopig akkoord bereikt 5
3.2. Dichtbij een akkoord 6
3.3. Vooralsnog geen akkoord mogelijk 7
3.4. Nog niet besproken 7
3.5. Timing 7
II. Bespreking 7
1. Wilfried Vandaele 7
2. Katia Segers 8
3. Karin Brouwers 8
4. Joris Poschet 9
5. Antwoorden 9
6. Aanvullende vragen en antwoorden 11
Gebruikte afkortingen 12
Bijlage: zie de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be

Op donderdag 7 december 2017 hield de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een EU-verslagmoment over Jeugd, Cultuur en Media, met een stand van zaken betreffende de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten.

De powerpointpresentatie bij de toelichting is te vinden op de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be.

I. Toelichting

Katrien Thienpont, attaché Cultuur en Media bij de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de EU, overloopt eerst de belangrijkste dossiers van de EU-Raad Jeugd van 20 november 2017, aangezien haar collega Jan Vanhee, die in dat domein is gespecialiseerd, de vergadering niet kan bijwonen. Vervolgens zal ze de EU-Raad Cultuur van 21 november 2017 debriefen. Ten slotte zal ze een stand van zaken brengen van de herziening van de AVMD-richtlijn.

1. EU-Raad Jeugd van 20 november 2017

Op de agenda van deze vergadering stond ten eerste de algemene oriëntatie in de verordening Europees Solidariteitskorps, een nieuw EU-initiatief om jongeren van achttien tot dertig jaar meer kansen te bieden om in de EU nuttige ervaringen op te doen met vrijwilligerswerk, stages of werk. De lidstaten hebben hun gezamenlijke standpunt over deze verordening nu ingenomen. Vanaf 2018 kunnen de trialogen van start gaan.

De ministers hebben de raadsconclusies betreffende het slimme jeugdwerk aangenomen. Deze tekst legt links tussen jeugdwerk, jeugdbeleid, jeugdonderzoek en de digitale evoluties op dat vlak.

Ten slotte was er een beleidsdebat over de thema's die jongeren kunnen aanbelangen en de mogelijke Europese aanpak daarvan. De conclusies van dat debat zullen worden samengevat in een brief aan de voorzitters van de Europese instellingen, die daarmee dan aan de slag kunnen.

2. EU-Raad Cultuur van 21 november 2017

De raad Cultuur behandelde twee substantiële agendapunten. Ten eerste nam ze de raadsconclusies aan over de bevordering langs digitale weg van de toegang tot cultuur. Die conclusies bouwden voort op een rapport uit 2016. Er is een link met het ontwerp van visienota 'Een Vlaams cultuurbeleid in het digitale tijdperk', dat momenteel wordt voorbereid.

Ten tweede was er een beleidsdebat over de rol van cultuur bij de opbouw van een hechte samenleving in Europa. Vlaams minister Sven Gatz trad als woordvoerder voor België op. Hij vroeg aandacht voor de burgerkabinetten die hij recent heeft georganiseerd, en de daaruit voortvloeiende ideeën over de participatiebevordering van burgers in het cultuurbeleid, zoals het burgerbudget.

Naast deze twee hoofdpunten was er een resem variapunten, waarvan Katrien Thienpont er enkele onder de aandacht van de commissie brengt. Ten eerste werd de sociale top van Göteborg gedebrieft. Op die top hebben de staats- en regeringsleiders, waaronder Belgisch premier Charles Michel, het op een werklunch gehad over de toekomst van onderwijs en cultuur in de EU. Initiatiefnemer van dit debat was de Franse president Emmanuel Macron. Het is interessant om vast te stellen dat de EU van plan blijkt om in de komende jaren meer aandacht veil te hebben voor onderwijs en cultuur.

Ten tweede heeft Tibor Navracsics, EU-commissaris voor Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport, de raad geïnformeerd over de moeilijkheden die vooral podiumkunstenaars ondervinden om aan visa te raken voor optredens in de VS. Ook Vlaamse artiesten ondervinden die problemen. De EU-commissaris zal hierover gesprekken aanknopen met vertegenwoordigers van de VS, een intentie die minister Gatz van harte ondersteunt.

Ten derde informeerde het voorzitterschap ook over de herziening van de AVMD-richtlijn, waar Katrien Thienpont nader op wil ingaan.

3. Herziening van de AVMD-richtlijn

De commissie is vertrouwd met de historiek, veronderstelt Katrien Thienpont. De EC heeft op 25 mei 2016 voorgesteld om de bestaande AVMD-richtlijn te herzien. De voornaamste doelstelling is een aanpassing aan de nieuwste technologische en marktevoluties.

De richtlijn valt onder de reguliere wetgevende procedure, waardoor het Europees Parlement en de lidstaten – via de Raad van de Europese Unie – samen als wetgever optreden en finaal een gezamenlijke tekst moeten opstellen. De stemmingen in de raad gebeuren op basis van het principe van de gekwalificeerde meerderheid.

Op 18 mei 2017 heeft het Europees Parlement een standpunt goedgekeurd. Op 23 mei 2017 volgde de algemene oriëntatie van de EU-Raad, die minister Gatz vervolgens in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement heeft toegelicht (*Hand.* Vl.Parl. 2016-17, nr. C276).

Vervolgens onderhandelen de twee wetgevers in een zogenaamde trialoog met het oog op een finale tekst. Het afgelopen half jaar hebben vier zulke vergaderingen plaatsgevonden. Er is hard gewerkt maar de materie bleek erg complex. De meningen over de bestemming van de herziening lopen immers erg uiteen. Daardoor zijn de meerderheidsmarges bij de stemmingen in zowel de raad als het parlement vrij beperkt uitgevallen, zoals ook blijkt uit de cijfers op de presentatie. Daarmee zullen de corapporteurs van het Europees Parlement rekening moeten houden.

Ook in de raad was er ondanks de gekwalificeerde meerderheid allerminst sprake van unanimiteit, gezien de tegenstem van acht lidstaten en de onthouding van Hongarije. Onderhandelaars zullen dus voor elke toegeving of compromis moeten terugkoppelen naar de organisaties die ze vertegenwoordigen. Alleen zo zal een finale tekst met voldoende draagvlak haalbaar zijn.

De trialogen zijn daardoor trager opgeschoten dan men had durven hopen. Toch hebben ze op bepaalde vlakken een voorlopig akkoord en een zekere toenadering opgeleverd.

3.1. Voorlopig akkoord bereikt

Een discussiepunt was de toegankelijkheid voor mensen met een beperking van de AVMD-diensten. Daarover is nu een compromis bereikt. De EC had in haar oorspronkelijke wijzigingsvoorstel artikel 7 helemaal uit de richtlijn geschrapt, vanuit de intentie om dit aspect te regelen via een aparte toegankelijkheidsact. Intussen is echter de omgekeerde beweging ingezet, waardoor de toegankelijkheid van content terug in de AVMD-richtlijn terechtkomt. Dat zijn raad en parlement met elkaar overeengekomen.

Wel was er nog onenigheid over de precieze regeling. De EU-Raad was voorstander van een weliswaar principiële en ambitieuze aanpak, die echter nog enige marge zou laten voor de omzetting in nationale wetgeving. Het Europees Parlement wou meer in detail treden met bijvoorbeeld verplichte actieplannen en rapportages. In de onderhandelingen tussen raad en parlement werd een evenwicht gezocht tussen administratieve last en ambitie. Er is een compromis bereikt. Een aspect was het proportionele karakter van dergelijke maatregelen.

Voorts had het Europees Parlement het betreffende artikel uitgebreid tot alle personen met een beperking, terwijl de raad zich had gefocust op auditieve en visuele beperkingen. Ook op dat vlak is een compromis bereikt, met in het corpus van het artikel de algemene vermelding van personen met een beperking, met daarnaast de overwegende tekst die verduidelijkt dat hiermee vooral de auditieve en visuele beperkingen worden bedoeld.

Raad en parlement kwamen ook tot een overeenkomst over de zogenaamde uitzonderingsprocedure die onder meer betrekking heeft op het fenomeen van Russische propagandazenders die zich vanuit andere EU-lidstaten tot de Baltische staten richten. Het compromis heeft de visie van de Baltische staten grotendeels gevolgd en de extra noodprocedure uit de tekst van de Raad van de EU behouden, hoewel het Europees Parlement die aanvankelijk niet in zijn tekst had willen opnemen. Daardoor kan een geviseerde lidstaat snel een dergelijke zender uit de lucht halen als die de openbare veiligheid in het gedrang brengt.

Ten derde is de al eerder bereikte overeenstemming over de verhoging van het aandeel van Europese producties in de catalogi van niet-lineaire aanbieders nu ook officieel in de tekst opgenomen, namelijk in artikel 13.1. De Commissie had 20 percent voorgesteld, maar raad en parlement hebben dat aandeel tot 30 percent opgedreven. In principe is die regel nu verworven, al is dat pas echt definitief als de finale tekst beschikbaar is, stelt Katrien Thienpont.

3.2. Dichtbij een akkoord

Over de bescherming van minderjarigen is er nog geen akkoord afgerond, maar is het wel dichtbij. Het gaat om de artikelen 6bis en 12. In dat akkoord zal ten eerste een beschrijving van ‘mediageletterdheid’ komen. Zowel de raad als het parlement hadden in hun respectieve teksten belang gehecht aan meer mediawijsheid, maar niet op dezelfde manier en op dezelfde plaats. Er is overeenstemming om een alomvattende formulering op te stellen. De redactie daarvan is nog aan de gang maar is een louter technische kwestie.

De bescherming van minderjarigen behelst ook informatieverplichtingen betreffende de beschikbare content, zoals in onze Kijkwijzer. Er is nog discussie over de precieze formulering en de marges die lidstaten op dat vlak zullen krijgen, maar daarover is intussen bijna overeenstemming bereikt.

Het Europees Parlement had ook veel aandacht voor de link met de GDPR-richtlijn. Eigenlijk zijn de aanbieders verplicht om te voorkomen dat schadelijke content minderjarigen bereikt. Het mechanisme van parental control is daarin een instrument. Maar dit moet ook rekening houden met de gegevensbescher-mingsregels. Het Europees Parlement wou toevoegen dat er geen verdere verwerking van persoonlijke data mag gebeuren. De vraag was of die toevoeging een rem zet op parental control. Op dat vlak staat nu een goed compromis op stapel.

Zelf- en coregulering in de bescherming van minderjarigen zullen waarschijnlijk worden verplaatst naar een algemeen artikel 4a, waarover echter nog geen akkoord is bereikt.

3.3. Vooralsnog geen akkoord mogelijk

De EU-Raad en het Europees Parlement verschillen nog vrij fundamenteel van mening over de maatregel om de bijdrage van niet-lineaire omroepen ook toepasbaar te maken op lineaire omroepen. Dergelijke bijdragen kan een lidstaat opleggen aan omroepen die niet in haar territorium zijn gevestigd. De raad is wel gewonnen voor een uitbreiding naar lineaire omroepen, het parlement niet. De EC had die mogelijkheid evenmin in haar voorstel opgenomen.

Een tweede onopgelost verschilpunt heeft te maken met haatspraak, die aanbieders van AVMD zouden moeten weren uit hun diensten. Het Europees Parlement zou ook aantastingen van de menselijke waardigheid in die bepalingen willen opnemen. De discussie daarover behelst onder meer het recht op de vrije meningsuiting en is nog aan de gang.

Ten slotte is er evenmin consensus over zelf- en coregulering. Het Europees Parlement definieert bepaalde concepten anders dan de partners in de trialoog.

3.4. Nog niet besproken

Enkele belangrijke elementen raakten zelfs niet op de onderhandelingstafel, deelt Katrien Thienpont mee. Het gaat om:
- commerciële communicatie;
- het toepassingsgebied, namelijk de uitbreiding naar videosharingplatforms;
- signaalintegriteit.

In de tekst van de Raad van de Europese Unie was er geen melding van signaalintegriteit, maar het Europees Parlement heeft die notie wel in een klein artikel opgenomen.

3.5. Timing

In 2018 neemt Bulgarije het EU-voorzitterschap over van Estland. De Bulgaarse voorzitter zal naar verwachting het ritme van de onderhandelingen opdrijven in de eerste jaarhelft van 2018. De ambitie om al een algemeen akkoord te hebben op het einde van 2017, is niet gehaald. De doelstelling is nu om tegen de zomer van 2018 een dergelijk akkoord af te werken, wat Katrien Thienpont als ambitieus maar niet-onhaalbaar beoordeelt.

II. Bespreking

1. Wilfried Vandaele

Wilfried Vandaele is verheugd over het akkoord over de toegankelijkheid voor personen met een beperking.

Met betrekking tot de noodprocedure lijken de Baltische staten hun slag te hebben thuisgehaald. Gaat het hier om een afwijking van het principe van het land van origine, of reikt de regeling minder ver dan dat?

Dat lineaire providers 30 percent Europese producties in hun aanbod moeten hebben, vindt Wilfried Vandaele een stap in de goede richting. Het commissielid wijst er wel op dat dit aandeel voor lineaire aanbieders 50 percent bedraagt. Het Vlaamse standpunt is trouwens om het onderscheid tussen beide types providers op te heffen. Misschien is dat dan een volgende keer mogelijk?

Hoever staat het dossier over de onafhankelijkheid van de toezichthouder en regulator?

De gemeenschappen in België zijn het niet eens over alles waarover ze een standpunt moeten innemen. Kan Katrien Thienpont een stand van zaken geven?

2. Katia Segers

Katia Segers sluit zich aan bij de vraag van Wilfried Vandaele over de noodprocedure, die ze beoordeelt als een fundamentele afwijking van het principe van het land van oorsprong. Komt daarmee geen fundament van Europa in het gedrang? Wie zal mogen beslissen of de openbare veiligheid ergens in het gedrang komt? Op zich deelt Katia Segers de bezorgdheid van de Baltische staten met betrekking tot Russische propagandazenders, maar is dit wel de goede oplossing?

Geldt voor de niet-lineaire aanbieders, naast het hogere aandeel Europese producties, ook een vorm van investeringsverplichting? In ons land heeft minister Gatz plannen in die richting. Overigens past Netflix dit nu al toe en heeft het van investeringen in lokale content een onderdeel van zijn businessplan gemaakt. Vanuit die hoek is dan ook niet echt tegenkanting te verwachten.

Het stemt Katia Segers tevreden dat mediawijsheid meer prominent aan bod komt. Een Europese kijkwijzer zou ze sterk toejuichen. Wat is de link met de GDPR-richtlijn?

Waarop doelt Katrien Thienpont als ze zelf- en coregulering ter sprake brengt? Op welke terreinen wil Europa die invoeren?

Bepaalde hete hangijzers blijft Europa voor zich uitschuiven: commerciële communicatie, signaalintegriteit en vooral het toepassingsgebied van de richtlijn. Zolang dit toepassingsgebied niet wordt uitgebreid, lijkt de herziening veeleer gemorrel in de marge dan een grondige hervorming. Daarin zou men immers 'media' en 'platformen' durven loslaten en het voortaan over content hebben. Wat verwacht Katrien Thienpont op dat vlak?

Zou de voorzitterswissel kunnen meebrengen dat Bulgarije, de nieuwe voorzitter, bepaalde aspecten terug ter discussie stelt? De Bulgaarse cultuur verschilt per slot van rekening grondig van de Baltische.

3. Karin Brouwers

Karin Brouwers is blij dat de AVMD-richtlijn bepalingen zal bevatten over toegankelijkheid en dat die niet worden overgelaten aan een generieke richtlijn waarop het misschien nog lang wachten is. Voor mensen met een beperking is die beslissing wellicht een stap in de goede richting.

Zal de verhoging van het aandeel van Europese producties dat niet-lineaire providers moeten aanbieden, ook vergezeld gaan van kwaliteitscriteria? Op 13 juni 2017 stelde minister Gatz dat er voorlopig nog geen sprake was van die kwaliteitscriteria maar dat dit debat weldra zou beginnen (*Hand.* Vl.Parl. 2016-17, nr. C276). De minister ging ervan uit dat er ruimte zou zijn voor de lidstaten om deze criteria toe te voegen bij de omzetting in nationale wetgeving. Is die discussie intussen ook op Europees niveau aan de gang?

De CEO van SBS heeft al eerder aangekaart dat de toegang tot de advertentiemarkt voor commerciële omroepen heel moeilijk is. Zal de herziening van de richtlijn die mogelijkheden verbeteren of net niet?

Karin Brouwers hoopt enerzijds dat de herziening snel genoeg gaat, gezien de snelle evoluties op de wereldmarkt, maar verkiest anderzijds een goede nieuwe richtlijn die waar nodig ook fundamentele aanpassingen doorvoert boven een herziening die vooral op gemorrel in de marge neerkomt. In die zin heeft het commissielid een dubbel gevoel bij de ambitie om nog voor de zomer van 2018 de herziening te voltooien. In dat geval zal het Vlaams Parlement wellicht nog in deze zittingsperiode aan de omzetting moeten beginnen.

4. Joris Poschet

Joris Poschet herinnert de commissie eraan dat Europees commissaris Marianne Thijsen in 2016 het Europees vrijwilligerscorps heeft gelanceerd, een initiatief dat zich specifiek tot de jeugd richt. Wordt dit initiatief ook in de EU-Raad Jeugd besproken?

5. Antwoorden

Op de vraag van Joris Poschet antwoordt *Katrien Thienpont* dat het vrijwilligers-corps overeenstemt met het solidariteitscorps dat ze als eerste punt van haar toelichting heeft aangehaald. Op dat vlak is er schot in de zaak. De raad heeft een standpunt ingenomen. Hier is de gewone wetgevende procedure van toepassing, wat betekent dat raad en parlement er samen voor instaan.

Wat de AVMD-richtlijn betreft, antwoordt de spreker eerst op de vragen over de uitzonderingsprocedure op vraag van de Baltische staten. Er is inderdaad sprake van een uitzondering op 'het land van oorsprong'-beginsel als een lidstaat een signaal of dienst die ze uit een andere lidstaat ontvangt, onderbreekt of niet dezelfde behandeling geeft als in de uitzendende lidstaat. Dat beginsel is een principieel uitgangspunt van de interne Europese markt, wat echter geen uitzonderingen om gegronde redenen uitsluit.

Artikel 3 van het ontwerp van richtlijn voorziet in een goed omkaderde uitzonderingsprocedure. Het gaat om een uitvoerige procedure waaraan een lidstaat zich te houden heeft voordat een dergelijk signaal wordt afgesloten. Het artikel schrijft ook een rol toe aan ERGA, de vergadering van regulatoren. Ook de EC moet een dergelijke actie onder ogen nemen.

De ontvangende lidstaat kan dus niet op haar eentje beslissen dat een signaal de veiligheid in het gedrang brengt, gezien de controlebevoegdheid van de EC, die zich daarin kan laten bijstaan door de nationale regulatoren. Het artikel heeft dus aandacht voor de garandering van belangrijke principes als vrije markt en vrijemeningsuiting. De procedure, de termijnen en dergelijke moeten voor het nodige evenwicht zorgen.

Artikel 13.1 regelt het aandeel Europese producties in het aanbod van niet-lineaire providers. Wilfried Vandaele vroeg of het verplichte aandeel kon worden opgedreven tot 50 percent, maar een dergelijke maatregel verwacht Katrien Thienpont niet meteen in de Europese richtlijn, gezien de stabiele consensus over de 30 percent. Bepaalde lidstaten vinden dat overigens al een te hoog cijfer. Maar aangezien de richtlijn het principe van de minimumharmonisatie huldigt, wordt het voor lidstaten wel mogelijk om een hogere norm op te leggen in de omzetting naar hun eigen wetgeving.

De investeringsplicht van de OTT-spelers is in principe verworven. Het gaat hier om de zogenaamde Netflixtaks. De vraag is vooral in welke mate die verplichting over de landsgrenzen heen geldig blijft. Kan Vlaanderen bijvoorbeeld een dergelijke taks innen bij een provider die in Nederland is gevestigd? De richtlijn

beantwoordt die vraag duidelijk bevestigend: het is geen verplichting maar een mogelijkheid.

De belangrijkste nog hangende vraag is of die investeringsplicht ook van toepassing kan zijn op lineaire aanbieders buiten het grondgebied van de lidstaat. Een dergelijke regeling stond niet in het EC-voorstel omdat het impact assessment had uitgewezen dat lineaire aanbieders zo al sterk in Europese producties investeren, in tegenstelling tot bepaalde niet-lineaire aanbieders voor wie de maatregel dan ook bedoeld was. Vaak maakt nationale wetgeving dergelijke investeringen al verplicht voor lineaire aanbieders binnen het eigen grondgebied.

Karin Brouwers polste in datzelfde verband naar eventuele kwaliteitscriteria. Op dat vlak legt de richtlijn echter niets op. De richtlijn definieert wel 'Europese werken' maar koppelt daaraan geen kwaliteitscriteria. Die zouden op dat niveau ook erg moeilijk juridisch te definiëren vallen. Lidstaten zouden wel dergelijke criteria kunnen opleggen.

Over de onafhankelijkheid van regulatoren is al een vergevorderde consensus tussen de Europese Raad en het Europees Parlement bereikt. De raad had de onafhankelijkheid vooral als principe willen opnemen zonder dat principe in gedetailleerde regels te vatten. Het parlement had daarentegen wel een hele waslijst opgesteld van voorwaarden, ontslag- en benoemingsprocedures enzovoort. Het compromis houdt het midden tussen beide benaderingen. Het voorziet in detail in bepaalde garanties maar laat ook nog een en ander over aan de nationale wetgevers, aangezien de lidstaten hun regulatoren op verschillende manieren hebben vormgegeven.

Het Belgische standpunt evolueert mee met de onderhandelingen, waaruit telkens nieuwe teksten voortvloeien. Het is dan ook niet eenvoudig om daarover een algemeen geldende uitspraak te doen. De gemeenschappen hebben samengewerkt met het oog op zoveel mogelijk consensus op Belgisch niveau. Die samenwerking loopt goed.

Katia Segers peilde naar de link met de verordening Gegevensbescherming. Die verordening zal in mei 2018 in werking treden, zodat iedereen zich daaraan te houden heeft. Aan het betreffende artikel had het Europees Parlement nog een extra verplichting willen toevoegen, namelijk dat er geen bijkomende verwerking van persoonsgegevens wordt aanvaard in de maatregelen voor de bescherming van minderjarigen. Er is nu nog debat aan de gang over het nut van een dergelijke toevoeging, daar de verordening sowieso al hoge standaarden oplegt.

In welke mate is het dan opportuun om specifiek een bijkomende verplichting toe te voegen, te meer omdat die bepaalde toekomstige maatregelen onmogelijk zou kunnen maken, bijvoorbeeld op het vlak van ouderlijk toezicht? De discussie is nog niet beslecht, maar hoe dan ook houdt men maximaal rekening met de bescherming van privacy en persoonlijke gegevens. Van de andere kant zouden bepaalde gegevens onontbeerlijk kunnen zijn om een maatregel enig effect te laten sorteren.

Zelf- en coregulering betreffen verschillende aspecten van de maatregel. Het gaat om commerciële communicatie, bijvoorbeeld met betrekking tot gezonde voeding. Essentieel is wel dat zelf- en coregulering niet altijd de keuze van de lidstaten hoeven te zijn bij de omzetting van de richtlijn. Als een lidstaat vindt dat dit systeem niet het gewenste effect heeft, kan ze ook zelf regels opleggen. Het is aan de lidstaat zelf om te beslissen of ze meteen regels wil opleggen of zelf- en coregulering eerst een kans wil geven.

Katia Segers had opmerkingen met betrekking tot het toepassingsgebied. Katrien Thienpont acht het te vroeg om de richtlijn al drastisch te hervormen. De EC heeft in haar voorstel wel een uitbreiding met de videosharingplatforms opgenomen. De tekst van de Raad van de EU laat de definitie daarvan nog wat verder strekken. De Commissie had het over platformen met het aanbieden van audiovisuele content als hoofddoel, bijvoorbeeld YouTube. De raad heeft het niet langer over het hoofddoel maar over een essentiële functionaliteit, waardoor ook Facebook hieronder kan vallen, aangezien dit steeds meer audiovisuele content bij zijn gebruikers brengt. Ook het Europees Parlement stelt een uitgebreidere definitie voor dan die van de Commissie. Zijn definitie leunt aan bij die van de Raad van de EU maar is anders geformuleerd. Op dit moment wordt er gewerkt aan een juridisch sluitende formule die de intenties precies weergeeft.

Katia Segers had een vraag over het Bulgaarse voorzitterschap. In principe is het niet de verwachting van Katrien Thienpont dat door de wissel bepaalde afspraken weer ter discussie komen te staan. Het voorzitterschap onderhandelt in naam van alle lidstaten, dus van de hele Raad van de EU. Een voorzitter mag niet buiten het mandaat treden dat de lidstaten hem toestaan. In die zin is er geen trendbreuk met het Estse voorzitterschap te verwachten. Een voorzitter moet erover waken dat een gekwalificeerde meerderheid van de lidstaten de tekst en haar evoluties kan blijven steunen.

Ten slotte had Karin Brouwers een vraag over de advertentiemarkt. Dat hoofdstuk moet in de onderhandelingen nog op tafel komen. De vragen en opmerkingen van de omroepen over de zware concurrentie zijn alvast opgenomen in het voorstel van de Commissie, waardoor de kwantitatieve bepalingen over commerciële communicatie ook zijn versoepeld. De teksten van de Raad van de EU en het Europees Parlement hebben daar enigszins op ingegrepen, maar het lijkt wel vast te staan dat de nieuwe richtlijn op dat vlak meer flexibiliteit zal toestaan dan de huidige richtlijn. Er zijn echter nog verschillen in de standpunten van raad en parlement over de verdere invulling.

6. Aanvullende vragen en antwoorden

Karin Brouwers komt terug op kwaliteitsvolle Europese content. Het is misschien moeilijk om kwaliteitscriteria te definiëren voor fictie, maar anderzijds is fictie op zich wel verkieslijk boven andere vormen van televisie zoals spelletjes en quizzen. Het commissielid vraagt of er geen regels zijn gedefinieerd waardoor die Europese producties moeten bestaan uit fictie.

Katrien Thienpont antwoordt dat een dergelijke regel niet aan bod is gekomen in het kader van de herziening.

K*arin Brouwers* vraagt of zoiets dan wel mogelijk zou worden in de omzetting naar wetgeving op het niveau van de lidstaten.

Katrien Thienpont verwacht dat daarin inderdaad mogelijkheden kunnen liggen.

Bart CARON,
voorzitter

Karin BROUWERS,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

AVMD	audiovisuele mediadiensten
CEO	chief executive officer
EC	Europese Commissie
ERGA	European Regulators Group for Audiovisual Media Services
EU	Europese Unie
GDPR	General Data Protection Regulation (= algemene verordening Gegevensbescherming, AVG)
OTT	over the top
SBS	Scandinavian Broadcasting System
VS	Verenigde Staten